

KURYER ŚLĄSKI

PISMO POSWIECONE

SPRAWOM LUDU POLSKIEGO NA ŚLĄSKU

Redakcja i Administracja: Bytom G-S., ulica Elekoralna (Kurfürstenstr.) 19

PRZEDPŁATA:
 11.10 mk. na czwarte roku bez odroczenia
 12.00 - z odroczeniem do domu
 3.70 - na miesiąc bez odroczenia
 4.00 - na miesiąc z odroczeniem

TELEFON: Bytom 40 i 47.
REKLAMY: 2.25 mk. na wiersz petytowy.
OGŁOSZENIA:
 25 tenyów na wiersz petytowy.

Dotychczasowy wynik głosowania ludowego na Górnym Śląsku.

Powiat bytomski:

Bytom - miasto Polacy 10.000 — Niemcy 29.877.
 Król. Huta Polacy 7906 — Niemcy 32.257.
 Brzeziny Polacy 1910 — Niemcy 852.
 Brzozowice Polacy 991 — Niemcy 181.
 Bobrek gmina Polacy 2246 — Niemcy 2545.
 Bobrek dwór Polacy 245 — Niemcy 137.
 Bismarkhuta Polacy 4654 — Niemcy 8341.
 Chropaczów gmina Polacy 2583 — Niemcy 1345.
 Chropaczów dwór Polacy 1039 — Niemcy 439.
 Wielka Dąbrówka Polacy 1878 — Niemcy 352.
 Godula Polacy 2177 — Niemcy 1330.
 Nowe Hajduki Polacy 1279 — Niemcy 1905.
 Kamień Polacy 996 — Niemcy 159.
 Karb Polacy 2135 — Niemcy 933.
 Lipiny Polacy 5306 — Niemcy 4049.
 Lagiewniki Polacy 3528 — Niemcy 2552.
 Miechów gmina Polacy 4460 — Niemcy 1552.
 Miechów dwór Polacy 58 — Niemcy 62.
 Orzegów gmina Polacy 2857 — Niemcy 1345.
 Orzegów dwór Polacy 2177 — Niemcy 1330.
 Piekary Polacy 4835 — Niemcy 755.
 Piaszniki Polacy 216 — Niemcy 356.
 Rozhark Polacy 6135 — Niemcy 5085.
 Rokietnica Polacy 1591 — Niemcy 355.
 Świętochłowice Polacy 5875 — Niemcy 6335.
 Szarlej Polacy 3914 — Niemcy 1963.
 Szombierki gmina Polacy 1996 — Niemcy 702.
 Szombierki dwór Polacy 371 — Niemcy 244.

Powiat katowicki.

Katowice - miasto Polacy 3889 — Niemcy 22 803.
 Mysłowice Polacy 4569 — Niemcy 5823.
 Bańków Polacy 384 — Niemcy 90.
 Bogucice Polacy 6793 — Niemcy 5163.
 Bytków Polacy 1375 — Niemcy 671.
 Chorzów Polacy 3037 — Niemcy 3296.
 Dąbrówka Polacy 156 — Niemcy 111.
 Huta Jerzego Polacy 585 — Niemcy 375.
 Kochłowice Polacy 3363 — Niemcy 977.
 Laurahuta Polacy 2919 — Niemcy 5725.
 Maciejkowice Polacy 321 — Niemcy 496.
 Michałkowice Polacy 1935 — Niemcy 1190.
 Niedźwiedźnica Polacy 732 — Niemcy 171.
 Przelajka Polacy 464 — Niemcy 99.
 Siemianowice Polacy 4043 — Niemcy 5170.
 Wełnowiec Polacy 298 — Niemcy 643.
 Zależe Polacy 3868 — Niemcy 4700.

Powiat zabrzański.

Chudów Polacy 283 — Niemcy 28.
 Chudów dwór Polacy 94 — Niemcy 13.
 Kumatów Polacy 1584 — Niemcy 949.
 Maciejów Polacy 523 — Niemcy 363.
 Makoszowy Polacy 1060 — Niemcy 468.
 Pawłów Polacy 1542 — Niemcy 1392.
 Zaborze Polacy 6041 — Niemcy 5542.
 Zabrze Polacy 11 000 — Niemcy 16 000.

Powiat gliwicki.

Pawłowice Polacy 40 — Niemcy 57.
 Ligota Łabędzka Polacy 171 — Niemcy 57.
 Boguszyce Polacy 59 — Niemcy 98.
 Oracze Polacy 70 — Niemcy 93.
 Wilkowiczki Polacy 76 — Niemcy 86.
 Pniów Polacy 264 — Niemcy 138.
 Skąły Polacy 38 — Niemcy 6.
 Rachowice Polacy 251 — Niemcy 109.
 Pisarzowice Polacy 189 — Niemcy 105.
 Cichowice Polacy 226 — Niemcy 57.
 Kłyszczów Polacy 228 — Niemcy 59.
 Świniowice Polacy 173 — Niemcy 62.
 Świebie Polacy 463 — Niemcy 221.

Przechlebice Polacy 346 — Niemcy 84.
 Brynek Polacy 149 — Niemcy 152.
 Radonia Polacy 197 Niemcy 75.
 Radonia kolonia Polacy 57 — Niemcy 24.
 Świętoszowice Polacy 130 — Niemcy 50.
 Złomice Polacy 296 — Niemcy 132.
 Żerniki Polacy 760 — Niemcy 387.
 Szalsza Polacy 136 — Niemcy 78.
 Stare Gliwice Polacy 447 — Niemcy 183.
 Wydów Polacy 183 — Niemcy 54.
 Tworóg Polacy 396 — Niemcy 439.
 Pławniowice Polacy 437 — Niemcy 222.
 Kotłiszowice Polacy 132 — Niemcy 115.
 Wiśnica Polacy 119 — Niemcy 107.
 Słupsko Polacy 172 — Niemcy 108.
 Ligota Zabrska Polacy 424 — Niemcy 551.
 Błażowice Polacy 113 — Niemcy 67.
 Łabędy Polacy 1682 — Niemcy 1331.
 Kąty Polacy 208 — Niemcy 60.
 Nowa wieś p. Tworog. Polacy 145 — Niemcy 6.
 Hanusek Polacy 186 — Niemcy 46.
 Wojska Polacy 199 — Niemcy 76.
 Wielowieś Polacy 511 — Niemcy 338.
 Odmuchów Polacy 23 — Niemcy 18.
 Przyszówka Polacy 164 — Niemcy 82.
 Czechowice Polacy 465 — Niemcy 114.
 Polomia Polacy 242 — Niemcy 29.
 Kieleczka Polacy 53 — Niemcy 46.
 Czorków Polacy 61 — Niemcy 38.
 Poriszowice Polacy 239 — Niemcy 244.
 Niewieśle Polacy 132 — Niemcy 52.
 Niekarm Polacy 87 — Niemcy 25.
 Płużniczka Polacy 99 — Niemcy 51.
 Ligota - Toszecka Polacy 171 — Niemcy 57.
 Łączki Polacy 17 — Niemcy 15.
 Dzierżno Polacy 287 — Niemcy 138.
 Rzeczyca Polacy 240 — Niemcy 117.
 Paczyna Polacy 319 — Niemcy 231.

Powiat tarnogórski.

Tarnowskie Góry Polacy 1367 — Niemcy 7536.
 Brzostawice Polacy 172 — Niemcy 124.
 Kępczowice Polacy 105 — Niemcy 84.
 Łaryszów Polacy 87 — Niemcy 110.
 Nakło gmina Polacy 639 — Niemcy 423.
 Nakło dwór Polacy 8 — Niemcy 88.
 Truszczyce Polacy 69 — Niemcy 28.
 Stary Radzionków } wybory nieważne.
 Nowy Radzionków }
 Stolarzowice }

Powiat pszczyński.

Bojszowy Małe Polacy 250, Niemcy 13.
 Czarnuchowice Polacy 84, Niemcy 4.
 Gilowice Polacy 201, Niemcy 16.

Powiat rybnicki.

Gotartowice Polacy 409, Niemcy 65.
 Zory Polacy 1036, Niemcy 2353.

Powiat kozielski.

Stare Koźle Polacy 236 — Niemcy 714.
 Byczynica Polacy 53 — Niemcy 41.
 Błażowice Polacy 160 — Niemcy 140.
 Borzysławice Polacy 32 — Niemcy 220.
 Ciężkowice Polacy 5 — Niemcy 455.
 Czystki Polacy 648 — Niemcy 112.
 Dębowa Polacy 13 — Niemcy 188.
 Dobleszów Polacy 4 — Niemcy 221.
 Dobrosławice Polacy 33 — Niemcy 301.
 Dzieńków Polacy 8 — Niemcy 244.
 Rybaki Polacy 5 — Niemcy 117.
 Pawłowizna Polacy 2 — Niemcy 278.
 Grudynia Polacy 4 — Niemcy 481.

Grzędziny Polacy 53 — Niemcy 424.
 Jastrzebiec Polacy 22 — Niemcy 167.
 Kóza Polacy 17 — Niemcy 131.
 Grudynia Polacy 8 — Niemcy 197.
 Jakubowice Polacy 4, Niemcy 164.
 Naczysławice Polacy 90, Niemcy 124.
 Ligotka Polacy 48, Niemcy 133.
 Kłodnica Polacy 494, Niemcy 1532.
 Kobylica Polacy 53, Niemcy 233.
 Komornio Polacy 23, Niemcy 206.
 Kózki Polacy 25, Niemcy 234.
 Krzanowice Polacy 490, Niemcy 577.
 Kuźniczka Polacy 57, Niemcy 149.
 Łancmierz Polacy 267, Niemcy 137.
 Długomilowice Polacy 12, Niemcy 119.
 Łęczyca Polacy 47, Niemcy 408.
 Łaniec Polacy 34, Niemcy 142.
 Libiszowice Polacy 143, Niemcy 172.
 Mechnica Polacy 186, Niemcy 506.
 Mierzęcin Polacy 21, Niemcy 31.
 Miłowice Polacy 35, Niemcy 265.
 Pokrzywnica Polacy 64, Niemcy 532.
 Ortowice Polacy 186, Niemcy 85.
 Poborszowice Polacy 158, Niemcy 341.
 Pawłowiczki Polacy 15, Niemcy 447.
 Radoszowy Polacy 64, Niemcy 365.
 Rogi Polacy 128, Niemcy 497.
 Roszowski Las Polacy 377, Niemcy 116.
 Rzeczyca Polacy 47, Niemcy 418.
 Stebłów Polacy 58, Niemcy 70.
 Bukowiec Polacy 79, Niemcy 137.
 Szczyty Polacy 3, Niemcy 186.
 Witosławice Polacy 69, Niemcy 183.
 Wronin Polacy 38, Niemcy 637.
 Bisków Polacy 9, Niemcy 43.

Powiat strzelecki.

Balcarszowice Polacy 113, Niemcy 8.
 Brzezina Polacy 52, Niemcy 17.
 Czarnosin gmina Polacy 72, Niemcy 51.
 Czarnosin dwór Polacy 45, Niemcy 64.
 Oleszka Polacy 101, Niemcy 81.

Powiat opolski.

Opole miasto Polacy 1100, Niemcy 20 800.
 Dancyn (Tauenzienow) Polacy 4, Niemcy 216.
 Niwki Polacy 95, Niemcy 8.

Powiat prudnicki.

Browiniec Polacy 27, Niemcy 270.
 Wierzch Polacy 168, Niemcy 396.
 Kurnica Polacy 67, Niemcy 66.
 Opaczewo Polacy 45, Niemcy 64.
 Leśnik Polacy 16, Niemcy 90.
 Mochów Polacy 31, Niemcy 548.
 Pisarzowice Polacy 28, Niemcy 416.

Powiat lubliniecki.

Dębowa Góra Polacy 49, Niemcy 41.
 Pusta Kuźnica gmina Polacy 43, Niemcy 18.
 Pusta Kuźnica dwór Polacy 62, Niemcy 8.

Powiat oleski.

Jamy gmina Polacy 58, Niemcy 214.
 Jamy dwór Polacy 10, Niemcy 175.
 Siedliska Polacy 29, Niemcy 22.
 Szumirad gmina Polacy 36, Niemcy 138.
 Szumirad dwór Polacy 36, Niemcy 205.
 Turze Polacy 94, Niemcy 80.

Powiat kluczborski.

Duczów Mały Polacy 2, Niemcy 152.
 Markatów Mały Polacy 14, Niemcy 50.
 Prytwice Polacy —, Niemcy 154.
 Sarnów Polacy 2, Niemcy 201.
 Skalska Kolonia Polacy —, Niemcy 48.

Miasto Bytom.

Obwód 1. Uprawnionych do głosowania 400; Polska 16, Niemcy 321.
Obwód 1a. Uprawnionych do głosowania 415; Polska 46, Niemcy 366.
Obwód 2. Uprawnionych do głosowania 411. Polska 22, Niemcy 280.
Obwód 2a. Uprawnionych do głosowania 588. Polska 74, Niemcy 383.
Obwód 3. Uprawnionych do głosowania 466. Polska 33, Niemcy 382.
Obwód 3a. Uprawnionych do głosowania ??? Polska 54, Niemcy 399.
Obwód 4. Uprawnionych do głosowania 405; Polska 51, Niemcy 299.
Obwód 4a. Uprawnionych do głosowania 456; Polska 56, Niemcy 340.
Obwód 5. Uprawnionych do głosowania 398; Polska 54, Niemcy 321.
Obwód 5a. Uprawnionych do głosowania 401; Polska 133, Niemcy 248.
Obwód 6. Uprawnionych do głosowania 748; Polska 66, Niemcy 630.
Obwód 7. Uprawnionych do głosowania 387; Polska 55, Niemcy 265.
Obwód 7a. Uprawnionych do głosowania 560; Polska 238, Niemcy 174.
Obwód 8. Uprawnionych do głosowania 666; Polska 346, Niemcy 405.
Obwód 9. Uprawnionych do głosowania 436; Polska 36, Niemcy 323.
Obwód 9a. Uprawnionych do głosowania 509; Polska 175, Niemcy 299.
Obwód 10. Uprawnionych do głosowania 481; Polska 17, Niemcy 443.
Obwód 10a. Uprawnionych do głosowania 485; Polska 58, Niemcy 395.
Obwód 11. Uprawnionych do głosowania 415; Polska 36, Niemcy 253.
Obwód 11a. Uprawnionych do głosowania 646; Polska 75, Niemcy 399.
Obwód 12. Uprawnionych do głosowania 596; Polska 111, Niemcy 402.
Obwód 13. Uprawnionych do głosowania 740; Polska 159, Niemcy 541.
Obwód 14. Uprawnionych do głosowania 533; Polska 61, Niemcy 421.
Obwód 14a. Uprawnionych do głosowania 665; Polska 111, Niemcy 397.
Obwód 15. Uprawnionych do głosowania 447; Polacy 17, Niemcy 386.
Obwód 15a. Uprawnionych do głosowania 588; Polska 58, Niemcy 357.
Obwód 16. Uprawnionych do głosowania 438; Polska 35, Niemcy 329.
Obwód 16a. Uprawnionych do głosowania 650; Polska 75, Niemcy 395.
Obwód 17. Uprawnionych do głosowania 390; Polska 43, Niemcy 275.
Obwód 17a. Uprawnionych do głosowania 600; Polska 58, Niemcy 361.
Obwód 18. Uprawnionych do głosowania 380; Polska 20, Niemcy 338.
Obwód 18a. Uprawnionych do głosowania 367; Polska 49, Niemcy 286.

Obwód 19. Uprawnionych do głosowania 403; Polska 69, Niemcy 261.
Obwód 19a. Uprawnionych do głosowania 421; Polska 45, Niemcy 329.
Obwód 20. Uprawnionych do głosowania 382; Polska 17, Niemcy 317.
Obwód 20a. Uprawnionych do głosowania 539; Polska 47, Niemcy 350.
Obwód 21. Uprawnionych do głosowania 364; Polska 36, Niemcy 287.
Obwód 21a. Uprawnionych do głosowania 392; Polska 89, Niemcy 286.
Obwód 22. Uprawnionych do głosowania 590; Polska 82, Niemcy 475.
Obwód 23. Uprawnionych do głosowania 414; Polska 88, Niemcy 310.
Obwód 24. Uprawnionych do głosowania 761; Polska 121, Niemcy 587.
Obwód 25. Uprawnionych do głosowania 408; Polska 54, Niemcy 316.
Obwód 25a. Uprawnionych do głosowania 405; Polska 82, Niemcy 304.
Obwód 26. Uprawnionych do głosowania 457; Polska 51, Niemcy 339.
Obwód 26a. Uprawnionych do głosowania 676; Polska 125, Niemcy 336.
Obwód 27. Uprawnionych do głosowania 636; Polska 301, Niemcy 312.
Obwód 28. Uprawnionych do głosowania 646; Polska 108, Niemcy 481.
Obwód 29. Uprawnionych do głosowania 703; Polska 64, Niemcy 611.
Obwód 30. Uprawnionych do głosowania 711; Polska 196, Niemcy 550.
Obwód 31. Uprawnionych do głosowania 642; Polska 93, Niemcy 526.
Obwód 32. Uprawnionych do głosowania 598; Polska 77, Niemcy 471.
Obwód 33. Uprawnionych do głosowania 637; Polska 105, Niemcy 500.
Obwód 34. Uprawnionych do głosowania 504; Polska 29, Niemcy 400.
Obwód 34a. Uprawnionych do głosowania 631; Polska 164, Niemcy 341.
Obwód 35. Uprawnionych do głosowania 722; Polska 178, Niemcy 517.
Obwód 36. Uprawnionych do głosowania ???; Polska 147, Niemcy 432.
Obwód 37. Uprawnionych do głosowania 547; Polska 119, Niemcy 393.
Obwód 38. Uprawnionych do głosowania 470; Polska 67, Niemcy 376.
Obwód 39. Uprawnionych do głosowania 686; Polska 126, Niemcy 498.
Obwód 40. Uprawnionych do głosowania 743; Polska 126, Niemcy 548.
Obwód 41. Uprawnionych do głosowania 716; Polska 105, Niemcy 585.
Obwód 42. Uprawnionych do głosowania 691; Polska 136, Niemcy 491.
Obwód 43. Uprawnionych do głosowania 582; Polska 163, Niemcy 367.
Obwód 44. Uprawnionych do głosowania 574; Polska 232, Niemcy 311.
Obwód 45. Uprawnionych do głosowania 579; Polska 321, Niemcy 225.

Obwód 46. Uprawnionych do głosowania 516; Polska 359, Niemcy 100.
Obwód 47. Uprawnionych do głosowania 281; Polska 225, Niemcy 37.

Frydenshuta i Czaarnylas.

Obwód 48. Uprawnionych do głosowania 454; Polska 182, Niemcy 356.
Obwód 49. Uprawnionych do głosowania 512; Polska 194, Niemcy 243.
Obwód 50. Uprawnionych do głosowania 634; Polska 285, Niemcy 328.
Obwód 51. Uprawnionych do głosowania 395; Polska 143, Niemcy 246.
Obwód 52. Uprawnionych do głosowania 528; Polska 214, Niemcy 290.
Obwód 53. Uprawnionych do głosowania 656; Polska 237, Niemcy 370.
Obwód 54. Uprawnionych do głosowania 499; Polska 108, Niemcy 357.
Obwód 55. Uprawnionych do głosowania 602; Polska 158, Niemcy 404.
Obwód 56. Uprawnionych do głosowania 636; Polska 251, Niemcy 304.
Obwód 57. Uprawnionych do głosowania 559; Polska 215, Niemcy 320.
Obwód 58. Uprawnionych do głosowania 554; Polska 210, Niemcy 314.
Obwód 59. Uprawnionych do głosowania 649; Polska 322, Niemcy 283.
Obwód 60. Uprawnionych do głosowania 528; Polska 371, Niemcy 115.
Obwód 61. Uprawnionych do głosowania 346; Polska 203, Niemcy 142.
Obwód 62. Uprawnionych do głosowania 384; Polska 128, Niemcy 232.
Obwód 62a. Uprawnionych do głosowania 386; Polska 104, Niemcy 266.
Obwód 63. Uprawnionych do głosowania 631; Polska 180, Niemcy 428.

Ogółem oddano głosów: W Bytomiu (miasto): za Polską 6585, za Niemcami 24 977. W Frydenshucie, Eintrachthucie i Czarnym lesie: za Polską 3505, za Niemcami 4998. Razem głosów polskich 10 090, głosów niemieckich 29 975.

General Nolet znowu w Paryżu.

Paryż, 18. marca. General Nolet, przewodniczący Międzysojuszniczej Komisji w Berlinie, przybył ponownie do Paryża. Przyjazd jego stoi w związku z obradami, jakie się obecnie toczą na Radzie Najwyższej w sprawie pewnego naruszenia warunków traktatu pokojowego. Jak słychać, Międzysojusznicza Komisja w Berlinie stwierdziła naruszenie warunków pokojowych w 12 wypadkach.

Obsadzenie zagranicznych stanowisk dyplomatycznych.

Warszawa, 18. marca. Rząd polski planuje obsadzenie zagranicznych stanowisk dyplomatycznych jak następuje: dotychczasowy generalny sekretarz Rady ministrów Wróblewski pójdzie do Londynu, hrabia Adam Tarnowski do Rzymu, wiceminister Dąbski do Berlina, a ostatecznie były minister Patek do Tokio.

MARYA RODZIEWICZÓWNA

NA WYŻYDNACH.

POWIEŚĆ

—o—

(Ciąg dalszy).

— Bagatela. Stałem już solidnie. To już nie Warszawa i Schulz. A ty podobno byłeś wczoraj w Lipowcu? Cóż tam — jest karyera?

— Ogromne projektują zakłady.
— Ciekawym, kto kogo poknie! Bo albo Holendry, albo tanto musi kłapać!

— Dlaczego? Jeszcze ani tu, ani tam się nie rozejrzał.

— Co to znaczy! Jeśli się nie połączą, to konkurencji nie wytrzymają. Zobaczysz. Dla mnie zresztą, to nawet przyjemnie. A dla ciebie to i owszem. Fabrykanci będą w zwyżce.

Zaśmiał się, przecierając swoje szkła.

— U was tutaj cicho? — spytał.

— Zupełnie. Wszyscy zadowoleni.

— Poczekaj, niech-no odkryje się zarobek o miedzę, będzie inaczej. Ty pierwszy tam przechodzisz. Masz węch — ręczę ci.

— Jeszcze nie wiem, co ze mną będzie.

— Ale Brücka poznałeś? Zaczny nosorożec! Syn jego sporo przewierza pieniędzy. Widziałem ich w Rydze. Znają ich tam. Solidna firma. Jest i panna suchotnica. Jadę tam dzisiaj, aby teren zbadać i przedstawić plany. Z wiosną roboty się zaczną, będziemy się wtedy często widywali. Ależ piękny chłop się z ciebie wyrabia! Prorokuję ci wielkie powodzenie, jeśli jeszcze nie masz go dotychczas. Co?...
Pokręcił go za ucho i protekcyjnie po ramieniu poklepał.

Dyzma nie znalazł odpowiedzi, i zgola nie poznawał dawnego kolegi. Przed półrokiem jeszcze był podobnym

do niego, podrzędnym pracownikiem. Skąd mu się wziął taki rezon?

— Ale tyś inny! — rzekł wreszcie szczerze.

— A widzisz. Znałeś mnie głodnym, teraz widzisz sytym. Złapałem przecie szczęście za nogi — i teraz nim kieruję. Tobie, widzę, ciężiej idzie! No, aleś samouk. Takim trudno czegoś się dorobić. Ale, ale, coż porabiają tw. skrupuły i dewocja? Wyrosłeś już z nich?

— Słuchaj, Stachu, do tego wara! — rzekł chłopak, prostując się i brwi marszcząc.

Olekszyc roześmiał się drwiąco.

— Winszuję! — rzekł, ruszając ramionami.

Rozmawiali głosem przyciszonym.

— Możebyśmy przeszli się nieco? — zaproponował Dyżma.

— I owszem. Spójrzę na waszą fabrykę. Wczoraj było już ciemno.

— Dziękuję ci za książki do czytelnia, — rzekł Kryszpin, gdy się znaleźli na drodze.

— Widzisz, dogodziłem ci, stosownie do twych założeń: nic drastycznego i nic socjalnego.

— Ja prawdopodobnie zostanę dyrektorem w Lipowcu, jeśli to będzie dobry interes — mówił dalej Olekszyc, — będziemy się tedy widywali.

— Cóż będzie z Frankiem? — spytał Dyżma.

— Zabiorę go do Rygi i umieszczę w fabryce. Będzie miał kurs teoretyczny i praktyczny.

— Ale to ciebie będzie kosztowało?

— Bagatela. Nie lękam się o żaden koszt dla was. Jak będziesz miał to wrócisz.

— A jeśli nie będę miał?

— To jeszcze drożej wezmę. Będiesz mi obowiązywać i będę mógł w potrzebie rachować na ciebie.

— Co za potrzebę możesz mieć do mnie? Ja się losu nie spodziewam, ani go pragnę.

— To nic. Lwu czasem i mysz potrzebna.

Uśmiechnął się i rozejrzał po gmachach.

— Stare to, ale solidne. Kto tu rządzi?

— Pasierb właściciela.

— Twego wujaszka... Cóż on? Laskaw na cie?

— Nie uważam go za krewnego.

— Hm, ale do spadku masz święte prawo.

— Żadnego, matka się zrzekła.

— Oficjalnie?

— Nie wiem, ale była to jej wola.

— To głupio. Pieniądze i Papieżowi potrzebne. Miałbyś siłę, mając środki.

Dyzma obojętnie ramionami ruszył.

— Będzie jeszcze o to sprawa! — mruknął Olekszyc ze złym uśmiechem, jakby wszelki niepokój i wzburzenie metów ludzkości czyniło mu specjalną przyjemność.

— Macie tu kogo zdolnego i wybitnego w fabryce? — zagadnął.

— O wielu! — pochwycił Dyżma. — Kasyer Balcer, Skin buchhalter, Werner tkacz, Turski magazynier, to są ludzie wielkiej zdolności i nieposzlakowanego charakteru.

— Zanotuję to na wypadek, jeśli zostanę w Lipowcu.

— Nie notuj. Ci ludzie nie opuszczają Holendrów.

— Et, co ty rozumiesz! Pewnie cię już korci samemu szczęścia tam spróbować.

Dyzma oblał się rumieńcem.

— Prawda, chciałem — rzekł, podnosząc głowę. —

Miałem tam zdobyć to, co ty nazywasz karyerą, aleś się opamiętał, że życie zbyt krótkie, aby warto było poświęcać siły dla takiego celu. Tyle zachodu — dla śmierci!

Olekszyc popatrzał na niego i spoważniał.

— Wiesz, — odparł, — że ty mnie czasami zaciekawiasz, i myślę, czym jesteś: czy kretyńcem, czy maniakiem, czy filutem, pozującym na ascetę? W każdym razie bawia mnie twe dziwolągi. Powiedz mi, czemu nie wstąpisz do seminaryum, jeśli szczerze myślisz to, co mówisz? (C. d. a.)

Wiadomości z bliższych i dalszych stron.

— **Teatr Polski na Górnym Śląsku.** Z inicjatywy dyrektora Folwarcznego, zjechał do nas nowy teatr polski, kierownikiem którego jest Kazimierz Beroński i da szereg przedstawień w główniejszych miastach Górnego Śląska. Reżyserja spoczywa w ręku znanego artysty p. Mieczysława Mieczysławskiego, zespół składa się z 18 osób. Sympatyczny ten zespół wystąpi po raz drugi w teatrze miejskim w Bytomiu we wtorek 22-go b. m. ze sztuką „Tamten” (tajemnice cytadeli warszawskiej) dramat w 5 aktach Gabryeli Zapolskiej osnuty na tle stosunków polsko-rosyjskich, grywany na wszystkich wielkich i małych scenach w Polsce z ogromnym powodzeniem. Spodziewamy się, iż to przedstawienie, pierwsze po historycznym przełomie, zapelni teatr po brzegi.

— **Unieważnienie wszelkich dzikich podziałów parcelacyjnych.** Departament spraw wewnętrznych przy Międzysojuszniczej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej dla Górnego Śląska w Opolu zarządził, że wszelkie podziały parcelacyjne dóbr, obszarów dworskich i domen porobione przez poszczególnych agitatorów na zlecenie polskiego komisaryatu plebiscytowego są nieważne. Departament wydał rozkaz, by wszelkie zapisy i rejestry parcelacyjne zostały bezzwłocznie zniszczone.

Bytom. Konfiskata dwóch broszur antypolskich. Dyrektor departamentu spraw wewnętrznych przy Międzysojuszniczej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej w Opolu zakazał na mocy rozporządzenia z dnia 7-go czerwca 1920 wprowadzanie, sprzedaż i rozszerzanie na plebiscytowym obszarze Górnego Śląska broszur pod tytułem: „Der Tag des Gerichts”, wydanej w Hamburgu — oraz „Wohin muss Oberschlesien politisch gehören”, wydanej we Wrocławiu. Egzemplarze uległy konfiskacie, a osoby rozpowszechniające te broszury podpadają karze, przewidzianej w artykule 2. odnośnego rozporządzenia.

— **Z podróży na plebiscyt.** Wyjechaliśmy krótko przed godz. 8 z Ostrowa, żegnani przez delegację komitetu dla Obrony Śląska. Pociąg był zapełniony i z trudem odszukałem w wagonach przeznaczonych do Olesna jeszcze kącik, gdzie mogłem sobie i kiebasę pleb. ułokować. Muzyka przypominała nam do ostatniej chwili odjazdu dźwiękami swemi nasz narodowy obowiązek wobec ojczyzny. Odjazd się zbliża, urzędnicy kolejowi wzywają do zajęcia miejsc, muzyka wtóruje „Rotę” i wśród śpiewu ruszamy. Niejednemu łza radości zabłysła w oku, u wszystkich daje się zauważyć jakiś nastrój poważny. Po bardzo krótkim postoju w Antoninie dojeżdżamy do Ostrzeszowa. Na dworcu zebrała się dość poważna liczba obywateli; muzyka wojskowa zdołała zaledwie wygrać dwa marsze, kiedy nastąpił odjazd do Kępna. Załatwiano tutaj jeszcze formalności paszportowe u przedstawiciela francuskiego, urzędującego na dworcu wszystkich tych, których papiery plebiscytowe nie były w komplecie. I o tych, którzy mieli pragnienie lub głód, panie z Kępna nie zapomniały i znów nowa muzyka wojskowa rznie nasze skoczne mazurki i wesołe piosenki żołnierskie; w Kępnie czekaliśmy prawie 2 godziny. Nareszcie nastąpił odjazd przy śpiewie i dźwiękach „Roty”. Pociąg za chwil kilka stanął na ziemi śląskiej w Byszynie. Wagonami pojedynczemi szliśmy do rewizji, która była bardzo akurata. Najprzód jeden z policyj plebiscytowej obszukał nam kieszenie, szukając niezawodnie broni, a następnie urzędnicy celni przeszukali dokładnie nasze pakunki. Widocznie chcieli się chociaż nasycić widokiem kielbas, w którą nas tak obficie zaopatrzyły komitety w Obronie Śląska. — Ze tu w Byszynie nasi mniej są zastąpieni, dało nam poznać zachowanie się publiczności z za płotu dworcowego, traktującej nas docinkami rozmaitemi: „Habt ihr Läuse ihr Polacken!” Pomyślałem sobie: to zapłata za to, że Niemcy w Poznańskim doznawają tak łagodnego obchodzenia. Po załatwieniu formalności celnych ruszyliśmy przy wspaniałej pogodzie dalej. W międzyczasie nadeszła pora obiadu, kiedy dotarliśmy do Kluczborka. Tutaj pierwszy większy zastęp opuszcza pociąg, będąc u celu swej podróży. Rodacy nasi, zebrani na dworcu witają nas okrzykami „Niech żyje Polska!” — Czerwony Krzyż niemiecki rozosił kawę bezpłatnie, co z uznaniem nadmienić wypada. — Jedziemy dalej na Olesno, Lubliniec i Tarnowskie Góry. Na każdej stacji opróżnia się nasz przedział co raz to bardziej, tak iż do Bytomia dojechało nas tylko dwóch. — W Tarnowskich Górach na dworcu pełno publiczności. Dają się zauważyć dwa obozy, z prawej strony nasi górnośląscy wiarusy witają nas okrzykiem: „Niech żyje Polska”, a z lewej strony gromada niemiecka krzycząca: Hoch Deutschland i „Nieder mit Polen!” Angielscy żołnierze z trudem tylko wstrzymują napierających na nasz pociąg Niemców. I tu nie obwło się bez

docinków ze strony niemieckiej, zarzucano nam między innemi, że nie mamy w Polsce co jeść i t. p. Aby zbić ich twierdzenie, pokazaliśmy im prawie półcentnarowy pęk kielbas. — Widocznie kielbasa podzielała, bo tak w polskiej jak w niemieckiej partji odezwały się okrzyki zdziwienia.

Za Tarnowskimi Górami w Radzionkowie, Karbie i jak się tam stacye te nazywają, następuje zmiana na naszą korzyść. Wszędzie witają nas Polacy a nawet dzieci małe powybiegały z chora-giewkami wołając: „Niech żyje Polska!” Z każdej niemal strony daje się wyczuć, że tutaj Niemcy stracili grunt pod nogami i że zwycięstwo będzie nasze.

Po godz. 4-tej przybywamy do Bytomia, — serdecznie witani przez większą grupę pań i panów komitetowych. Wchodzimy do jednej z sal dworcowych, udekorowanej na nasze przyjęcie. Naprędkę przygotowano wspólną kawę i obłożoną bułeczkę. Podczas kawy wznoszono okrzyki, najprzód na cześć naszej kochanej ojczyzny Polski, potem na Śląsk. Powoli ruszyliśmy do kwatery.

Emigrant.

Niem. Plekary. Sprawa nabycia łąk hrabiowskich na cele budowlane przez tutejszą gminę postąpiła tak daleko, że nastąpiła już ugoda co do ceny. Przewiercono również łąkę w kilku miejscach, czy się nada pod budowę. Na przedostatnim posiedzeniu rada gminna uchwaliła ową łąkę nabyć, taksamo uchwalono na ten cel zaciągnąć pożyczkę. — Na ostatnim posiedzeniu rady gminnej na zapytanie jednego radnego, jak stoi ta sprawa z łąkami, oświadczył p. sołtys, że w tej sprawie już kilka razy pisał do urzędu hrabiowskiego, aż nareszcie został powiadomiony, że całą tę sprawę joddał zarząd hrabiowski do rozstrzygnięcia urzędowi kultury rolnej (Kulturamt).

Nasi lokatorowie pokładali w tej sprawie wielkie nadzieje, bo już zbierali na ten cel pieniądze a nadzieje ich wzrosły jeszcze bardziej, kiedy rząd pruski na cele budowlane na Górnym Śląsku przeznaczył aż 1½ miliarda marek. Lokatorzy na swoim posiedzeniu obrali nawet komisję, do której obrano dwóch urzędników gminnych (Niemców), widocznie, ażeby od rządu pruskiego coś przedsięwytargować!!! Szanowni lokatorzy, ta sprawa ma się tak: Jeżeli rząd pruski coś uchwalił, niby to dla robotników, (a tembardziej dla Górnoślązaków), czy to reformę rolną, albo 1½ miliarda na cele budowlane, to pozatem jednak dla naszych kapitalistów albo wielkich obszarników pozostawił taką tajną furtkę, którą się ci panowie zawsze mogą wycofać. Szanowni obywatele! Gdybyśmy, co się jednak nie stanie, mieli należeć do Niemiec, to ten kulturamt oświadczy, że p. hrabia ma tyle a tyle pagórków nieurodzajnych, remiz, z których nic nie ma, łąk, które tylko raz do roku siecze, ugorów i t. d. i kulturamt orzeknie, że p. hrabia nie ma tyle pola, ażeby coś gminie albo robotnikowi górnośląskiemu odstąpił. Z owych 1½ miliarda też nasz robotnik nic nie otrzyma. Jeżeli nasi wielcy posiadziciele (hrabiowie) coś musieli oddać, toby oddali robotnikowi niemieckiemu, którego by tu całemi tysiącami nasłano. Nasz robotnik musiałby sobie budowiska szukać albo w Argentynie albo Brazylii ale nie w Piekarach albo na Górnym Śląsku.

Radny.

Mysłowice. Wprowadzenie nowego burmistrza w urząd. W czwartek 17-go marca zebrała się rada miejska celem uroczystego przyjęcia i wprowadzenia naszego nowego burmistrza Dr. Radwańskiego w urząd. Aktu uroczystego dokonał landrat powiatu katowickiego p. Dr. Schwendy. Celem upamiętnienia wyboru od długich lat burmistrza Polaka uchwaliła rada dla biednych 50 tys. marek. Pracy nowego burmistrza „Szczęść Boże”, by była owocną i korzytną dla dobra miasta i całej Ojczyzny.

Gliwice. Rolnicza inspekcja dla Górnego Śląska z siedzibą w Gliwicach przy ul. Tarnogórskiej Nr. 3 przyjmuje zamówienia na nasłona: koniczyzna (krasikon) czerwona centnar 700 mk., łubin (lipina) żółty 65 mk., koński ząb (mais) 120 mk., ćwikłę żółtą „Eckendorfera” 300 mk. i angielski rajgras 200 mk.,

Niem. Wisła w Pszczyńskim. (Kto włnien morderstwom?) Dnia 14. b. m. odbył się tutaj pogrzeb w lesie zamordowanego gajowego śp. Kozika, w którym brały udział liczne tłumy ludu z wszelkich okolic. Przybyli także wyżsi urzędnicy jak dyrektor generalny z Pszczyzny i wiele nadleśniczych. Miejscowy ks. proboszcz Hübner miał przedmowę niemiecką wobec licznie zebranych Niemców ewangelików, przyczem wywodził: Wszelkim morderstwom i innym zbrodniom winni są Niemcy t. zw. rządy niemieckie, bo one wychodziły z tego stanowiska, że lud jest dla rządu, nie ale przeciwnie. Pierwszym tym kamieniem, który przyszedł z góry na lud górnośląski i zachwiał jego religijnością, było to, że rząd przywłaszczał sobie moc nad Kościołem (Kulturkampf), drugim, to były szkoły, które przeciwnie wszelkim zasadom pedagogicznym wszczipity na jabłoni gruszeki, przez co dobre nauki rodziców zostały przerwane i

wytopione i wychowanie pod względem religij wiele ucierpiało. Trzecim takim kamieniem, to była wojna i zbrodnie grenszucy, który ten lud górnośląski, z korzenia bardzo religijny, takich przestępstw nauczył. — Wywody wywarły głębokie wrażenie nak na Niemców tak i na parafian, zwłaszcza, że te słowa pochodziły z ust kapłana krwi niemieckiej, który dla miłości ku udręczonemu ludu polskiemu nauczył się dopiero języka polskiego. Nasze przywiązanie do tego duszpasterza wobec tego stało się zupełnem, gdyż przekonał się, że on sprawiedliwy i broni nas od zarazy pruskiej. Cześć jemu!

J. K.

Poznań. ODEZWA. Wszystko dla Śląska. W myśl słów pisma św.: „Błogosławieni miłosierni bo oni miłosierdzia dostąpią”, postanowiliśmy zbierać dla ubogich Śląska i na rzecz urządzenia tamże ochron i sierocinców w niedzielę, 20. marca, w dniu plebiscytu. Niech hojne ofiary miłosierdzia ludzkiego zjedną nam w dniu tym Miłosierdzie Boże dla Śląska i powrót prastarej dzielnicy naszej do Polskiej Macierzy. Błogosławiona Ludwiko pierwsza Pani Miłosierdzia i pierwsza uczennico św. Wincentego, przyczyni się za nami. Ks. Biskup Łukomowski, Ks. Zdzisławowa Czarłortyska. J. Hedingerowa, Ks. Ogińska, Hr. Ostrowska, W. Cichowiczówna, Czopczyńska, Hofmanowa, Stanisławowa Mieczkowska, Władysławowa Mieczkowska, Zofia Taczanowska, Woj. Celichowska, Szczaniecka Hel. Losso-wowa, Rad. Grossmannowa, Dr. Wilczewska, Hirschbergerowa, Dr. Hacıowa, Wlekińska, Rucińska, Klebergowa, Bockowska, Pniewska Drygasowa, H. Dziembowska, J. Dziembowska, Modzelewska, Kognowicka, Dr. Brakerowa, Dr. Wierzejewska, Domagalska, Marjańska, Pewińska, Rad. Ziemska, Augustowa Mieczkowska.

Grudziądz (Pomorze). Wystawę sztuk pięknych artystów pomorskich urządziła Rada Pomorska w Grudziądzu. W tym celu wzywa się niniejszem wszystkich artystów, malarzy i rzeźbiarzy, pochodzących z Pomorza, ażeby w czasie jaknajbliższym nadesłali swe adresy i bliższe dane, ile i jakiego rodzaju eksponaty mogliby wystawić.

Jest to pierwsza tego rodzaju wystawa na Pomorzu, która ma wykazać, że Pomorze mimo długoletniej niewoli zachowało swoją cęchę narodową i także pod względem sztuki dorzucić może do skarbcza kultury polskiej część nieposlednią. Przedewszystkiem zaś Pomorzu samemu dana być ma sposobność zapoznania się z dziełami naszych artystów Pomorzan i przyczynienia się ze swej strony do stworzenia na Pomorzu ogniska sztuki polskiej. Wystawa ta ma być pierwszym krokiem ku urzeczywistnieniu tego celu.

Sprawy gospodarcze.

Praktyczne rady dla rolników na wiosnę.

Każdy rolnik powinien pamiętać i głęboko sobie wyrzyc w sercu, że do zasiewów należy używać zboża o ziarnie wyborowem, dobrze przetryjerowanym o 90 proc. zdolności kiełkowania. Dla lepszego zrozumienia wytłómaczymy to jasnie: w naszej ludowej gwarze. Chcesz mieć bracie włościaninie dobre żniwa, to nie tylko powinieneś rolę dobrze uprawić i nagnoić, nie tylko powinieneś siać, gdy ziemia już dobrze przeschła, ale również powinieneś do siewu brać ziarno takie, jakiego kupiec lub młynarz żąda od ciebie, gdy ci przy sprzedaży płaci cenę najwyższą. Ziarno wyborowe jest pełne, tłuste, nieczesznięte i niezatęchłe. Skoro sam ze swej roli nie masz takiego ziarna wyborowego, to się postaraj i kup u drugiego rolnika, lub gdzie we dworze, ale nigdy chudego ziarna nie siej, bo chude siewy dają z reguły chude zbiory. Pierwszym zatem warunkiem dobrego żniwa jest zasiew doborowy.

Lecz może masz takie wyborowe ziarno na zasiew, atoli nie myśl, żeby to już wystarczyło. To wyborowe ziarno może być zniszczone stokłosa, śniedzią lub innemi chwastami. Gdy to wszystko wysiejesz, nie będziesz miał mimo wszystko pięknego żniwa. Toteż każdy przezorny rolnik przed siewem ziarno dobrze wyczyści i przepuści je przez tryjer. Tryjer jest maszynką do czyszczenia zboża powszechnie znaną, lecz rzadko napotykaną wśród włościanstwa naszego. Tu i owdzie po młynach można go spotkać. Jeśli zatem gdzieś w okolicy jest tryjer, to nie żałuj bracie rolniku drogi, ale zawieź swoje zboże i każ je sobie przetryjerować. Byłoby rzeczą bardzo pożądaną, by nasze związki rolnicze postarały się o nabycie tryjerów. Gdzie zaś tryjera nie ma, to należy zboże kilka razy przez wialnię i nareszcie przez młynek wiatrowy (tak zw. fachel) przepuścić.

Trzecim koniecznym warunkiem dobrego żniwa jest przekonać się o zdolności kiełkowania ziarna. Ziarno przeznaczone do siewu powinno posiadać 90 proc. zdolności kiełkowania. By się przekonać, bierze się donicę lub skrzynkę, napelnia je się ziemią dobrą i sadzi się 100, 200 lub 500 do 1000 ziaren. Gdy ziarna zejdą, liczy się roślinki. 100 ziaren powinno wydać 90; — 200 ziaren 180; 500 ziaren 450; — 1000 zaś 900 roślinek. Gdy za-

stane ziarno na próbę wyda tylko połowę lub coś więcej nad połowę — nie warto takie ziarno wysiewać, gdyby zaś wydało mniej niż połowę, to szkoda pracy i nakładu.

Atoli najgłówniejszym warunkiem przy wlo-sennych zasiewach jest i będzie upatrzeć dobrze porę i czas rozpoczęcia pracy na roli. Mamy ta-kich rolników, którzy w domu wysiedzieć nie mo-gą, gdy słonko zacznie przygrzewać. Wtedy wy-ruszają na rolę i nie zważając wcale na to, że gle-ba jeszcze nie przeschnięta, że konie często jeszcze pcza kopyta na roli grzęzną, rozpoczynają orkę i uprawę ziemi. A skutek jest taki, że zamiast pole dobrze uprawić, to je zachwaszczą i potem mają więcej ogniszczki i ostu aniżeli owsa i jęczmienia. Pamiętajmy i nie zapominajmy, że urodzaj polny zależy przede wszystkim od ciepłoty powietrza i opadów t. j. od pogody i deszcza, a wszystkim kieruje Bóg, Stworzyciel świata całego. Dał zaś Pan Bóg takie króciuchne przykazanie »Módł się a pracuj!« Kto zatem wedle niego postępuje, temu temu też Pan Bóg błogosławi i zdarzy stokrotnie.

Zleżale towary.

Kupcy posiadają wiele towarów przedwojennych, które uległy zepsuciu i straciły z powodu tego war-tość. Kupujący stwierdzają to często z wielką dla sie-bie szkodą. Szczególnie towary łokciowe, jako zleżale i słabe, narażają kupujących na zawód i stratę. Tak samo papier bywa często zbutwiały.

Zewzględu na to władze polskie postanowiły wglą-dnąć w tę sprawę i doradzają kupującym, by przy kupnie żądali pokazania faktury i z niej stwierdzili, kiedy dany towar został nabyty. Stwierdzenie to jest bardzo trudne, gdyż fakturę można wystawić fikcyjnie, mimo że towar pochodzi z przedwojennych czasów, jak też dlatego, że trudno wymagać, by każdy kupu-jący rozumiał się na tej sprawie. Wobec tego władze powinny z urzędu wystąpić przeciwko paskarzom czyli złyberom.

Złoto.

W nowojorskim „Wall Street Journal“ podano cyfry obliczone we Francji przez „Economic Review“, ty-czące się światowych zapasów złota. W całym świe-cie wartość zapasów złota w 1913 r. wynosiła 3181 milionów dolarów i podniosła się w 1920 r. na 6250 milionów dolarów. Cyfry te nie uwzględniają zapa-sów złota w Rosji, których obliczyć nie można z po-wodu trudności, jakie stawiają bolszewicy. Dodamy tylko, że w 1918 roku posiadała Rosja złota wartości 787 mil. dolarów.

Państwa koalicyjne posiadały w 1913 i 1920 r. na-stępujące zapasy złota w milionach dolarów:

	1913 r.	1920 r.
Stany Zjednoczone	692	2083
Anglia	170	733
Francja	679	688
Włochy	288	204
Belgia	39	51
Rumunia	29	—
Kanada	113	96
Japonia	63	431
Indye	73	116
Razem	2170	4422

Państwa neutralne zwiększyły w ostatnich czasach swe zapasy o 1034 milionów dolarów. Niemcy zaś i Austria zmniejszyły swe zapasy złota o 225 milionów dolarów.

Zapasy złota Rumunii wywieziono w czasie wojny do Rosji, by je ratować przed Niemcami. Obecnie znajdują się one w rękach bolszewików.

Wedle urzędowych danych byłego rosyjskiego banku państwowego w Omsku gen. Kołczak po opanowaniu Kazania i Tamary zdobył 30 633 pudów złota warto-ści przeszło 651 mil. rubli. Po jego upadku w myśl dyspozycji Kołczaka oddano to złoto Francji, Anglii, Japonii i Ameryce.

Zaopatrzenie ludności w drzewo budulcowe i opałowe.

Sejm polski wydał dnia 17-go stycznia 1920 ustawę w sprawie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe.

Drzewo budulcowe wydawane będzie przede-wszystkiem gospodarstwu zniszczonemu w czasie wojny a zwłaszcza drobnym rolnikom. Wszystkie gminy będą miały prawo pobierania drzewa na bu-dowę kościołów, szkół i innych budynków użyte-czości publicznej.

Drzewo wydawane będzie na rachunek Skar-bu Państwa po cenach urzędowo ustanowionych a wartość drzewa w żadnym wypadku nie może przekroczyć wysokości szkody wyrządzonej w cza-sie wojny. Pomoc w drzewie nie może też przed-stawiać wyższej wartości, jak 20 tys. mk. w myśl rozporządzenia z dnia 18. lipca 1919 r.

Nowe gospodarstwa, powstające w myśl pol-skiej reformy rolnej, będą mogły także pobierać drzewo budulcowe z zapasów państwowych.

Na cele opałowe wydawać będzie Skarb Pań-stwa drzewo niezamożnej ludności po cenach urzę-dowo ustanowionych. Drzewa tego pod odpowie-dzialnością karną nie można będzie używać w ce-lach spekulacyjnych lub na inne cele, jak przezna-czono.

Rozdział drzewa budulcowego powierzono Biurom Odbudowy a opałowego Starostwom.

Drzewa dostarczać będzie Ministerstwo Rol-nictwa i Dóbr państwowych z lasów rządowych, jednak upoważniono Rząd do zajęcia drzewa z la-sów prywatnych za odpowiednią zapłatą.

Ustawa powyższa obowiązuje w Polsce od dnia ogłoszenia.

Sprawy przemysłowe.

Nowe kopalnie węgla.

Na terenie zagłębia Krakowskiego powstały w końcu 1920 roku trzy nowe kopalnie węgla a mianowicie:

1) w Rudzie w powiecie chrzanowskim, gdzie stwierdzono dwa pokłady grubości 0.6 do 1.3 metra węgla dobrego gatunku; 2) w Tenczyńsku, gdzie odkryto 9 (dziewięć) pokładów grubości 0.5 do 1.25 metra; 3) w Cieżkowicach, gdzie leżą 4 (czte-ry) pokłady węgla o grubości 0.8 do 2.5 metra.

Nowe fabryki.

W Poznaniu założono fabrykę suchych ele-mentów pod nazwą: Spółka akcyjna »Ogtan« z kapitałem zakładowym 6 mil. marek.

W Bydgoszczy powstała fabryka Spółka ak-cyjna »Galwan« dla wyrobów Teruco - porcelano-wych a więc naczyń porcelanowych pokrytych metalem.

Niemcy ubijali przemysł górnośląski.

Niemieckie związki przemysłowo-handlowe obok górnośląskich stawały już przed 16 laty w obronie praw przemysłu Górnośląska. W centralnym orga-nie związków niemieckich przemysłowców hutniczych »Stahl und Eisen« znajdujemy sprawozdanie z odczytu tajnego radcy prof. dr. H. Woddinga z Berlina pod ty-tulem: »Wpływ ustawodawstwa patentowego na roz-wój przemysłu żelaznego na G. Śląsku«. Odczyt ten wygłosił dr. Wodding dnia 13. grudnia 1903 r. na po-siedzeniu tow. »Eisenhütte« w Gliwicach i oświadczył: Żelazny przemysł górnośląski znajduje się w daleko gorszym położeniu, niż przemysł w okręgach niemie-ckich. Jeszcze w połowie stulecia XIX stał G. Śląsk na czele powyższego przemysłu i w 1844 r. produk-ował 4½ razy więcej, aniżeli Westfalia. Rząd jednak nie-miecki dąży stale do zmniejszenia produkcji śląskiej na korzyść niemieckiego przemysłu. W tym celu wydał ustawy, które podzielały nadzwyczaj szkoliwie na rozwój przemysłu górnośląskiego. Upanstwowienie kolei, zaniedbanie górnośląskich dróg wodnych, szko-dliwy układ taryf kolejowych podrożyły i utrudniły zbył towarów górnośląskich i ograniczały teren zbytu. Polityka celna Niemiec, wymierzona pozornie przeciw Anglii, w rzeczywistości zwracała się przeciw G. Śląskowi. Z powodu tego przemysłowcy górnośląscy po-częli przenosić swe zakłady do Polski, tuż za granicę, zwłaszcza, że niemiecki syndykat jawnie odnosił się do nich niechętnie, głosząc, że Śląsk posiada ubogie po-klady żelaza, węgla i żel koksujący i że drogi komuni-kacyjne.

W rok potem, dnia 27. listopada 1904 na rocznem posiedzeniu stowarzyszenia »Eisenhütte - Oberschlesien« potwierdziło to sprawozdanie asesora górniczego M. Mego z Katowic, który w referacie o rozwoju górno-śląskiego górnictwa w okresie 1894—1904 r. powiedział:

„Śląsk Górny graniczy z Austrią i Rosją. Oba te kraje przez wysokie cła nie dopuszczają wyrobów Ślą-ska do swojego państwa. Śląska o wiele łatwiej wywozi swe towary do Rumunii i Danii. A wiemy, że w Au-strii i Rosji rządzą Niemcy. Równocześnie towar gór-nośląski napotyka w zachodnich Niemczech na wielkie trudności i konkurencję przemysłu zachodnio-niemiec-kiego. Pozostają nam jako rynek zbytu tylko ziemie polskie: Śląsk, Poznańskie, Pomorze, Prusy Wschod-nie i Zachodnie.“

Rewelacje te wyjaśniają dostatecznie politykę Nie-miec wobec G. Śląska. Przemysłowcy górnośląscy, ja-ko Niemcy, czuli niechęć rządu niemieckiego dla prze-mysłu tutejszego, wobec czego redukowali produkcję na korzyść przemysłu rodzimo-niemieckiego w Nadre-nii, gdzie emigrował z kraju naszego kapitał, robotnik i zawodowy pracownik techniczny. To tłumaczy, dla-czego przemysł górnośląski cofał się w rozwoju a w ostatnich dziesięcioleciach wzrosła tak niebywale pro-dukcja zachodnio-niemiecka, ciesząc się poparciem rzą-du i narodu niemieckiego.

Polsko-węgierski targ.

W sierpniu 1921 r. odbędzie się w Warszawie wy-stawa przemysłu węgiersko-polskiego. Delegat węgier-skiej Izby handlowej w Budapeszcie zawarł umowę ze Spółką »Jarmark warszawski«, mocą której postano-wiono urządzać wspólnie jarmarki w celu nawiązania wzajemnych, handlowych stosunków.

Równocześnie organizuje się już w Warszawie i Budapeszcie Syndykat polsko-węgierski, który ma jak najszybciej zrealizować postanowienia zawartej umowy.

Jarmark warszawski.

Spółka akcyjna »Jarmark warszawski« uzyskała od gminy Warszawskiej Koncesję na urządzenie jarmar-ków i wystaw przemysłowych w Warszawie na czas 30 lat. Koncesya tylko wówczas może być cofnięta, gdyby Spółka nie spełniała swego obowiązku i nie urządziła przynajmniej raz w roku jednego jarmarku i wystawy.

Po latach 15-tu ma gmina miasta Warszawy prawo odkupić od Spółki przedsiębiorstwo po cenie obliczonej na podstawie przeciętnego zysku z 5 najkorzystniejszych lat. Suma zakupu w żadnym razie nie może być mniej-szą, jak kapitał akcyjny spółki.

Majątek nieruchomy Spółki nie może być ani alie-nowy ani obciążany długami. Gdyby w czasie odkupu Spółka wykazała długi, to takowe przejmie miasto, lecz suma długów odjęta zostanie od ceny kupnej.

Po latach trzydziestu cały majątek Spółki przecho-dzi bez odszkodowania na własność miasta Warszawy.

Jarmarki będą powszechne i międzynarodowe i uwzględniać będą przede wszystkim polski przemysł wywozowy. Jarmarki powszechne będą urządzone najmniej dwa razy w roku a prócz tego przygotowuje Spółka jarmarki specjalne i wystawy pewnych gałęzi przemysłu.

Kapitał Spółki wynosić będzie wkrótce 50 milionów marek. Miasto Warszawa, pragnie w ten sposób zazna-jomić świat cały z przemysłem polskim, ułatwić mu wywóz za granicę i jak najszybszy i najkorzystniejszy zbył.

Cement polski dla Francji.

Francja odbudowuje swe zniszczone wschodnie ziemie i zapotrzebowanie zwłaszcza cementu pokrywać będzie także Polska. Polskie firmy transportowe wy-syłają już polski cement do Francji, zwłaszcza z fa-bryk polskich »Wysoka« i »Ogrodziniec«. Towar ła-tuje się na okręty w Gdańsku, z których dwa już odeszły a trzeci gotuje się do odpłynięcia.

Polski przemysł cementowy, poparty przez przemysł górnośląski, może wobec tego liczyć na nadzwyczaj korzystny zbył i rozwinąć się pomyślnie choćby dla-tego, że zyska w ten sposób materyalne, niecywale ko-rzystne oparcie we francuskiej walucie.

Terpentyniarnia w Białowieży.

Rząd polski postanowił wydzierżawić prywatnemu przedsiębiorcy państwową terpentyniarnię w Białowieży pod bardzo korzystnymi warunkami. W ten sposób pragnie poprzeć prywatną inicjatywę w przemyśle i dać zawodowcom dobrą podstawę bytu.

O dzierżawę ubiegać się mogą firmy przemysłowo-leśne i tylko zawodowe. Bliższych wyjaśnień udziela ministerstwo handlu i przemysłu w Warszawie.

Nakładem i członkami »Katolika« spółki wydawniczej z gr, odpowiedzialnością w Bytomiu. — Redaktor odpowiedzialny: Franciszek Godula w Bytomiu.

Niniejszem

unieważnia się

następujące nasze karty legity-macyjne

nr. 7174 Kamiański Piotr
nr. 7562 Imiela Wojciech
nr. 7458 Kühn Jadwiga
nr. 7923 Zydek Antoni

Polski Komisarjat
Plebiscytowy Bytom.

Do sprzedania: stara, dobrze utrzymana pum-pa do gno, ówki i stare dobrze utrzymane okna Do wydzierżawie-nia: dawniejsza stajnia obszerna jako eklat lub warsztat. Zapytać się na-leży w Tarn. Górach przy ul. Przemysłowej nr 17 (Industriestr.) u Nowaka.

Oprócz mej
przeprasow. kapeluszy
dla panów
otworzyłem także
przeprasownię
kapeluszy dla pań

Proszę moją Szan. Kli-entelę o łask. poparcie
Edward Franoschek
Wirek.

Dla odsprzedających!

Wielki zapas słonych śledzi

Prima Norweskisk Vaar-śledzie
rzetelna waga — mocne opakowanie
5/600-nie za beczkę mrk. 216. —
z mojego składu.

Górnośląski skład kawy,
herbaty i delikatesów
MAX GROSSKREUZ
Katowice, ul. Dyrekcyjna 5
(dawniej Otto Stiebler)

Agitujcie za naszą gazetą!